

SCRITORII ROMÂNI ILUSTRATI

Vasile
Alecsandri

LUNCA DIN MIRCEȘTI

LECTURI ȘCOLARE

Colecție îngrijită de Anatol Vidrașcu

Ilustrații de Elena Karachentseva
și Simion Zamșa

Cuprins

Oaspeții primăverii	2
Dimineața	3
Noaptea	4
Tunelul	5
Malul Siretului	6
Sămănătorii	7
Rodica	8
Paștele	9
Cucoarele	10
Lunca din Mircești	11
Concertul în luncă	14
Cositul	18
Secerișul	19
Flori de nufăr	20
Balta	21
Sfârșit de toamnă	22
Iarna	24
Gerul	26
Mezul iernei	27
Bradul	28
La gura sobei	30
Sfârșitul iernei	31

Copyright © 2014 Grup Media Litera

București, România
O.P. 53; C.P. 212, sector 4,
tel.: 021 3196390; 031 425 16 19; 0752 548372;
e-mail: comenzi@litera.ro

str. B.P. Hasdeu nr. 2, mun. Chișinău, MD-2005
tel./fax: +(37322) 294110. 292932
e-mail: litera@litera.md

Ne puteți vizita pe

 www.litera.ro

Editor: Vidrașcu și fii
Copertă: Vladimir Zmeev
Tehnoredactare și prepress: Ana Cioclo

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ALECSANDRI, VASILE

Lunca din Mircești / Vasile Alecsandri; il.: Simion Zamșa
și Elena Karachentseva. – București: Litera, 2014

ISBN 978-606-686-755-9

I. Zamșa, Simion (il.)

II. Karachentseva, Elena (il.)

821.135.1-1

Tipărit la Combinatul Poligrafic din Chișinău
Comanda nr. 40661

OASPEȚII PRIMĂVERII

În fund, pe cer albastru, în zarea depărtată,
La răsărit, sub soare, un negru punct s-arată!
E cocișul tainic în lume călător,
Al primăverii dulce iubit prevestitor.

El vine, se înalță, în cercuri line zboară
Și, rapide ca gândul, la cuibu-i se coboară;
Iar copilașii veseli, cu peptul dezgolit,
Aleargă, sar în cale-i și-i zic: „Bine-ai sosit!”

În aer ciocârlia, pe casă rândunele,
Pe crengile pădurii un roi de păsărele
Cu-o lungă ciripire la soare se-ncălzesc
Și pe deasupra bălții nagâții se-nvârtesc.

Ah! iată primăvara cu sânu-i de verdeață!
În lume-i veselie, amor, sperare, viață,
Și cerul și pământul preschimbă sărutări
Prin raze aurite și vesele cântări!

DIMINEAȚA

Zori de ziuă se revarsă peste vesela natură,
Prevestind un soare dulce cu lumină și căldură,
În curând și el apare pe-orizontul aurit,
Sorbind roua dimineții de pe câmpul înverzit.

El se-nalță de trei sulți pe cereasca mândră scară
Și cu raze vii sărută june flori de primăvară,
Dediței și viorele, brebenei și toporași
Ce răzbat prin frunze-uscate și s-arată drăgălași.

Muncitorii pe-a lor prispe dreg uneltele de muncă.
Păsărelele-și dreg glasul prin huceagul de sub luncă.
În grădini, în câmpi, pe dealuri, prin poiene și prin vii
Ard movili buruienoase, scoțând fumuri cenușii.

Caii zburdă prin ceairuri; turma zbeară la pășune;
Mieii sprinteni pe colnice fug grămadă-n repejune,
Și o blândă copiliță, torcând lâna din fuior,
Paște bobociei de aur lâng-un limpede izvor.

NOAPTEA

Noaptea-i dulce-n primăvară, liniștită, răcoroasă,
Ca-ntr-un suflet cu durere o gândire mângâioasă,
Ici, colo, cerul dispare sub mari insule de nori,
Scuturând din a lui poale lungi și repezi meteori.

Pe un deal în depărtare un foc tainic strălucește
Ca un ochi roș de balaur care-adoarme și clipește.
Sunt păstori în șezătoare sau vro ceată de voinici?
E vro tabără de care sau un rond de tricolici¹?

Către munți prin întuneric un lung bucium se aude.
El aminte suvenirul celor timpuri negre, crude,
Când din culme-n culme noaptea buciumele răsunau
Și la lupte sângeroase pe români îi deșteptau.

Acum însă viața-i lină; țara doarme-n nepăsare!
Când și când, un câine latră la o umbră ce-i apare,
Și-ntr-o baltă mii de broaște în lung hor orăcăiesc,
Holbând ochii cu țintire la luceafărul ceresc!

¹ Tricolici (pricolici) – În credințele populare, ființă imaginară (nocturnă) în care se preface (după moarte) un om, un animal etc., luând diferite înfățișări, mai ales de lup sau de câine (n. red.)

TUNELUL

Pe lanul lung și verde, cu grâul răsărit,
O umbră călătoare se-ntinde-ncet și trece,
Precum un râu de munte când gheața s-a topit
Se varsă peste maluri, câmpiile să-nece.

E umbra unor nouri albi, ușori, mărunți
Ce lunecă sub soare, clădind un lanț de munți;
Ei vin în mezul zilei c-un surd și tainic sunet
Și, ca semnal de viață, aprind în cer un tunet.

Văzduhul bubuiește!.. Pământul desmortit
Cu mii și mii de glasuri semnalului răspunde,
Și de asprimea iernei simțindu-se ferit,
De-o nouă-ntinerire ferice se pătrunde.

La răsărit urare! Urare la apus!
Un cârd de vulturi ageri, rotindu-se pe sus,
Se-nalță ca s-asculte mult vesela fanfară
Ce buciună prin nouri frumoasa primăvară.